

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-מאימתי	מימרא													
אם תלמיד חכם הוא אין צריך.	רב נחמן:							◆	■					
אף תלמיד חכם מיבעי ליה למימר חד פסוקא דרחמי, כגון (תהלים ל"א) בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי ה' אל אמת.	אביי:							◆	■					
לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע, שנאמר (תהלים ד') רגזו ואל תחטאו. אם נצחו - מוטב, ואם לאו - יעסוק בתורה, שנאמר: אמרו בלבבכם אם נצחו - מוטב, ואם לאו - יקרא קריאת שמע, שנאמר: על משכבכם אם נצחו - מוטב, ואם לאו - יזכור לו יום המיתה, שנאמר: ודמו סלה.	רבי לוי בר חמא אמר רבי שמעון בן לקיש:													
מאי דכתיב (שמות כ"ד) ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם, לחות - אלו עשרת הדברות, תורה - זה מקרא, והמצוה - זו משנה, אשר כתבתי - אלו נביאים וכתובים, להרתם - זה תלמוד מלמד שכולם נתנו למשה מסיני.	ואמר רבי לוי בר חמא אמר רבי שמעון בן לקיש:													
כל הקורא קריאת שמע על מנתו, כאלו אוהו חרב של שתי פיות בידו שנאמר (תהלים קמ"ט) רוממות אל בגרום וחרב פיפיות בידם.	רבי יצחק:													
מאי משמע?														
מרישא דענינא, דכתיב (תהלים קמ"ט) יעלוו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם, וכתוב בתריה: רוממות אל בגרום וחרב פיפיות בידם.	מר זוטרא ואיתימא רב אשי:													
וכל הקורא קריאת שמע על מנתו - מזיקין בדילין הימנו, שנאמר (איוב ה') ובני רשף יגביהו עוף ואין עוף אלא תורה, שנאמר: (משלי כ"ג) התעייף עיניך בו ואיננו ואין רשף אלא מזיקין, שנאמר (דברים ל"ב) מזי רעב ולחמי רשף וקטב מירי.	רבי יצחק:													
כל העוסק בתורה יסורין בדילין הימנו, שנאמר: ובני רשף יגביהו עוף ואין עוף אלא תורה, שנאמר: התעייף עיניך בו ואיננו ואין רשף אלא יסורין, שנאמר: מזי רעב ולחמי רשף.	רבי שמעון בן לקיש:													
הא אפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותן, שנאמר: (שמות ט"ו) ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו בעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך	אמר ליה רבי יוחנן:													
אלא: כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק - הקדוש ברוך הוא מביא עליו יסורין מכווערין ועוכרין אותו, שנאמר: (תהלים ל"ט) נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר, ואין טוב אלא תורה, שנאמר: (משלי ד') כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו.	[רבי יוחנן]													
בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם, מדת בשר ודם - אדם מוכר חפץ להכירו, מוכר עצב ולוקח שמחה אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן - נתן להם תורה לישראל ושמה, שנאמר: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו.	רבי זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא:													
אם רואה אדם שיסורין באין עליו - יפשפש במעשיו, שנאמר (איכה ג') נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד ה' שפשו ולא מצא - יתלה בבטול תורה, שנאמר: (תהלים צ"ד) אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו. ואם תלה ולא מצא - בידוע שיסורין של אהבה הם, שנאמר: (משלי ג') כי את אשר יאהב ה' יוכיח.	רבא ואיתימא רב חסדא:													
כל שהקדוש ברוך הוא חפץ בו - מדכאו ביסורין, שנאמר: (ישעיהו נ"ג) וה' חפץ דכאו החלי יכול אפילו לא קבלם מאהבה - תלמוד לומר (ישעיהו נ"ג) אם תשים אשם נפשו, מה אשם לדעת - אף יסורין לדעת.	רבא אמר רב סחוריה אמר רב הונא:													
אלו הם יסורין של אהבה - כל שאין בהן בטול תורה, שנאמר: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו	פליגי בה רבי יעקב בר אידי ורבי אחא בר חנינא, חד אמר:													
אלו הן יסורין של אהבה - כל שאין בהן בטול תפלה, שנאמר: (תהלים ס"ו) ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי.	וחד אמר:													
אלו אלו יסורין של אהבה הן, שנאמר: כי את אשר יאהב ה' יוכיח אלא מה תלמוד לומר ומתורתך תלמדנו? - אל תקרי תלמדנו אלא תלמדנו דבר זה מתורתך תלמדנו קל וחומר משן ועין: מה שן ועין שהן נאמר ברית במלה ונאמר ברית ביסורין נאמר ברית במלה, דכתיב (ויקרא ב') ולא תשבת מלה מלה ברית, ונאמר ברית ביסורין, דכתיב: (דברים כ"ח) אלה דברי הברית. מה ברית - האמור במלה - מלה ממתקת את הבשר, אף ברית האמור ביסורין - יסורין ממרקין כל עונותיו של אדם.	אמר להו רבי אבא בריה דרבי חייה בר אבא, הכי והיינו דרבי שמעון בן לקיש, דאמר רבי שמעון בן לקיש:													
שליש מתנות טובות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל, וכולן לא נתנו אלא על-ידי יסורין. אלו הן: תורה וארץ ישראל והעולם הבא.	בניא, רבי שמעון בן יוחאי:													
תורה מנין - שנאמר: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו.														
ארץ ישראל - דכתיב (דברים ח') כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלהיך מיסרך, וכתוב בתריה: כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה.														
העולם הבא - דכתיב (משלי ו') כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר.														
כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים וקובר את בניו - מוחלין לו על כל עונותיו.	תני תנא קמיה דרבי יוחנן:													
בשלמא תורה וגמילות חסדים - דכתיב (משלי ט"ז) בחסד ואמת יכפר עון חסד - זו גמילות חסדים, שנאמר (משלי כ"א) רוף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד, אמת - זו תורה, שנאמר: (משלי כ"ג) אמת קנה ואל תמכר אלא קובר את בניו - מנין?	אמר ליה רבי יוחנן:													

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

ברכות-מאימתי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תנא ליה ההוא סבא משום רבי שמעון בן יוחאי:	אתיא עון, עון, כתיב הכא: בחסד ואמת יכפר עון, וכתיב התם: (ירמיהו ל"ב) ומשלם עון אבות אל חיק בנייהם.										!	◇	ה:
רבי יוחנן:	נגעים ובנים אינן יסורין של אהבה.											■ ◇	ה:
והתניא:	כל מי שיש בו אחד מארבעה מראות נגעים הללו - אינן אלא מזבח כפרה										?	◇	ה:
והתניא:	מזבח כפרה הו, יסורין של אהבה לא הו.										!	◇	ה:
והתניא:	ואי בעית אימא: הא לן והא להו.										!	◇	ה:
והתניא:	ואי בעית אימא: הא בצנעא, הא בפרהסיא,										!	◇	ה:
והתניא:	ובנים לא?										?	◇	ה:
והתניא:	היכי דמי? אילימא דהוה להו ומתו - והא אמר רבי יוחנן: דין גרמא דעשירא ביר.										?	◇	ה:
והתניא:	אלא: הא - דלא הוה ליה כלל, והא - דהוה ליה ומתו.										!	◇	ה:
[רבי יוחנן]	רבי חייא בר אבא חלש, על לגביה רבי יוחנן.										○	◇	ה:
[רבי יוחנן]	אמר ליה: חביבין עליך יסורין?										○	◇	ה:
[רבי יוחנן]	אמר ליה: לא הן ולא שכרן.										○	◇	ה:
[רבי יוחנן]	אמר ליה: הב לי ידך יהב ליה ידיה ואוקמיה.										○	◇	ה:
[רבי יוחנן]	רבי יוחנן חלש, על לגביה רבי חנינא.										○	◇	ה:
[רבי חנינא]	אמר ליה: חביבין עליך יסורין?										○	◇	ה:
[רבי יוחנן]	אמר ליה: לא הן ולא שכרן.										○	◇	ה:
[רבי חנינא]	אמר ליה: הב לי ידך יהב ליה ידיה ואוקמיה.										○	◇	ה:
אמרי:	אמאי? לוקים רבי יוחנן לנפשיה										?	◇	ה:
אמרי:	אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים.										!	◇	ה:
אמרי:	רבי אלעזר חלש, על לגביה רבי יוחנן.										○	◇	ה:
[רבי יוחנן]	חזא דהוה קא גני בבית אפל, גלייה לדרעיה ונפל נהורא. חזייה דהוה קא בכי רבי אלעזר.										○	◇	ה:
[רבי יוחנן]	אמר ליה: אמאי קא בכית? אי משום תורה דלא אפשת - שנינו: אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים ואי משום מזוני - לא כל אדם זוכה לשתי שלחנות ואי משום בני - דין גרמא										○	◇	ה:
[רבי אלעזר]	אמר ליה: להאי שופרא דבלי בעפרא קא בכינא.										○	◇	ה:
[רבי יוחנן]	אמר ליה: על דא ודאי קא בכית, ובכו תרוייהו.										○	◇	ה:
[רבי יוחנן]	אדהכי והכי, אמר ליה: חביבין עליך יסורין?										○	◇	ה:
[רבי אלעזר]	אמר ליה: לא הן ולא שכרן.										○	◇	ה:
[רבי יוחנן]	אמר ליה: הב לי ידך, יהב ליה ידיה ואוקמיה.										○	◇	ה:
[רבי יוחנן]	רב הונא תקיפו ליה ארבע מאה דני דחמרא, על לגביה רב יהודה אחוה דרב סלא חסידא ורבנן, ואמרי לה: רב אדא בר אהבה ורבנן										○	◇	ה:

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ברכות-מאימתי	מאן דאמר										
מימרא	[רב יהודה אחוה דרב סלא חסידא ורבנן, ואמרי לה: רב אדא בר אבהו ורבנן]										o
ואמרו ליה: לעיין מר במיליה.	[רב הונא]										o
אמר להו: ומי חשידנא בעיניכו?	[רב יהודה אחוה דרב סלא חסידא ורבנן, ואמרי לה: רב אדא בר אבהו ורבנן]										o
אמרו ליה: מי חשיד קודשא בריך הוא דעביד דינא בלא דינא?	[רב הונא]										o
אמר להו: אי איכא מאן דשמיע עלי מלתא - לימא.	[רב יהודה אחוה דרב סלא חסידא ורבנן, ואמרי לה: רב אדא בר אבהו ורבנן]										o
אמרו ליה: הכי שמיע לן דלא יהיב מר שבישא לארסיה.	[רב הונא]										o
אמר להו: מי קא שביק לי מידי מיניה? הא קא גניב ליה כוליה	[רב יהודה אחוה דרב סלא חסידא ורבנן, ואמרי לה: רב אדא בר אבהו ורבנן]										o
אמרו ליה: היינו דאמרי אינשי: בתר גנבא גנוב, וטעמא טעים.	[רב הונא]										o
אמר להו: קבילנא עלי דיהיבנא ליה.	איכא דאמרי:										o
הדר חלא והוה חמרא	ואיכא דאמרי:										o
אייקר חלא ואיזובן בדמי דחמרא.											o
על שני דברים הייתי מצטער כל ימי - על תפילתי שתהא לפני מטתי, ועל מטתי שתהא נתונה בין צפון לדרום.	תניא, אבא בנימין אומר:										■
על תפילתי שתהא לפני מטתי - מאי לפני מטתי?											^
אילימא לפני מטתי ממש											!
מנין למתפלל שלא יהא דבר חוצץ בינו לבין הקיר - שנאמר: (ישעיהו ל"ח) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל.	והאמר רב יהודה אמר רב ואיתימא רבי יהושע										?
לא תימא לפני מטתי, אלא אימא: סמוך למטתי.											!
ועל מטתי שתהא נתונה בין צפון לדרום											■
כל הנותן מטתו בין צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים, שנאמר (תהלים י"ז) וצפונך תמלא בטנם ישבעו בנים.	דאמר רבי חמא ברבי חנינא אמר רבי יצחק:										■
אף אין אשתו מפלת נפלים כתיב הכא: וצפונך תמלא בטנם, וכתיב התם (בראשית כ"ה) וימלאו ימיה ללדת והנה תומים בבטנה.	רב נחמן בר יצחק:										■
שנים שנכנסו להתפלל, וקדם אחד מהם להתפלל ולא המתין את חברו ויצא - טורפין לו תפלתו בפניו, שנאמר: (איוב י"ח) טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ. ולא עוד אלא שגורם לשכינה שתסתלק מישראל, שנאמר: (איוב י"ח) ויעתק צור ממקמו ואין צור אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (דברים ל"ב) צור ילדך תשי.	תניא, אבא בנימין:										■
ואם המתין לו מה שכרו? -											^
זוכה לברכות הללו, שנאמר: (ישעיהו מ"ח) לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים ויהי כחול זרעך וצאצאי מערך וגו'.	רבי יוסי ברבי חנינא:										!